

ת"פ 40754/05 - מדינת ישראל, המאשימה נגד ש.ש.מ., הנאשם

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 40754-05 מדינת ישראל נ' מ' (עוצר)

בפני:
בעניין:
כבוד השופטת רבקה גלט
מדינת ישראל - המאשימה
עו"ד לעז לקס
נגד
ש.ש.מ. (עוצר) - הנאשם
עו"ד קבלאן

גזר דין

העבריות

- הנואם, כבן 29 שנים, הורשע על פי הודהתו בשורת עבירות שביצע כלפי גירושתו, במספר הזדמנויות.
- כתב האישום המתוקן מחייב 6 אישומים. בחלק הכללי נכתב כי במקרים הרלוונטיים היו הנאשם והמתלוננת גורשים כנה וחצי, ולהם שני ילדים קטנים בני שנתיים וחצי. ביום 24.3.19 ניתן צו הגנה לטובת המתלוננת, ולפיו נאסר על הנאשם להיכנס לביתה, ולהימצא ברדיוס של 500 מ' בקרבתה, להטריד אותה בכל דרך, לרבות טלפון, ולהתקרב למסגרות החינוך של ילדיו. הצו אושר בנוכחות הנאשם ביום 25.3.19. באותו מועד שוחרר הנאשם לאחר שנעצר בגין האירוע נשוא האישום השלישי, וזאת בתנאים מגבלים שככלו אי יצירת קשר עם המתלוננת וילדיו למשך 30 ימים. בהמשך, גם ביום 8.5.19 שוחרר הנאשם בתנאים מגבלים, לאחר שהיא עצור בגין האירוע נשוא אישום 2, בתנאי מעצר בבית הוריו, וכן נאסר עליו ליצור קשר עם המתלוננת למשך 45 ימים.

על פי עובדות האישום הראשי ביום 08.05.19, בשעה 16:59, התקשר הנאשם לטלפון הנייד של המתלוננת מספר טלפון חסוי מספר רב של פעמים במטרה בין היתר לשוחח עם הילדים, והמתלוננת ענתה לחלק מшибוטו, תוך שאמרה לו כי אסור לו ליצור עמה קשר. חרף כך, במהלך היום המשיך הנאשם התקשר לטלפון הנייד של המתלוננת מספר פעמים. בין התאריכים 10/5/2019 עד 11/5/2019 בשעות שונות התקשר הנאשם מספר פעמים לטלפון הנייד של המתלוננת מספר חסוי, במטרה בין היתר לשוחח עם הילדים, המתלוננת ענה לחלק מהшибוט ואמרה לו שיפסיק התקשר אליה. על פי עובדות אלה, הורשע הנאשם בעבירות **הטרדה באמצעות מתקן בזק לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982** (להלן: **הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, התשל"ג-1977**) (להלן: **הפרת הוראה חוקית והפרת הוראה חוקית בנסיבות סעיף 287(ב)** לחוק העונשין).

על פי עובדות האישום השני, בין התאריכים 19.3.28 ל 19.4.15 התקשר הנאשם מהטלפון הנייד, לטלפון הנoid של המתלוונת כ-3613 פעמים, בשעות שונות במהלך היום והלילה, וכותב למATALונת הודיעות רבות שניות במסגרן ביקש ממנה שתענה לו לפלאפון. בהמשך, המתלוונת ענתה לחלק מהשיחות ואמרה לו שיפסיק להתקשר אליו וכי היא תמלון על כך במשטרה, וחרף זאת המשיך לטלפון אליה מספר פעמים. בין התאריכים 19.4.16 ל 19.5.7, התקשר מהטלפון הנייד, לטלפון הנoid של המתלוונת מספר רב של פעמים, בשעות שונות בבדיקה, וכותב לה הודיעות רבות, ביניהם: "בקשתה ו' על תהרטוי לי לא עשית כלום בבקשתה מימך ו'", "יבת זונה יחולת נפש ימטורפת מה עשית לי ולילדים יחולת נפש יבת שרמוטה אחת על מה ולמה מלא היה סיבה יבת זונה אחת לראות אותם אני גם לא יכול" [הכל במקור, גם להלן, רג]. בהמשך למටואר, המתלוונת ענתה לחלק מהשיחות וביקשה שלא יפריע לה בחיים, חרף זאת המשיך הנאשם לטלפון אליה מספר פעמים וכן לשלוח לה הודיעות, במטרה בין היתר לשוחח עם הילדים. על פי עובדות אלה, הורשע בעבירות **הטרדה, הפרת הוראה חוקית, והפרת הוראה חוקית בנסיבות סעיף 28(ב) לחוק העונשין.**

על פי עבודות האישום החליש, בתאריך 21.3.19 בשעה 21:00 או בסמוך לכך, התקשר הנאשם לטלפון הנני של המתלוונת מהטלפון הנני שלו וביקש לראות את הילדים, המתלוונת סירבה ו בתגובה קילל אותה ואמר לה שם לא "تبיא לו" את הילדים הוא יבוא ויקח אותם בכוח וידקור אותה. בנסיבות אלו, אמרה המתלוונת לנאנש כי היא מפחדת ממנו ו שלא יבוא, בתגובה אמר לה: "זונה שרמותה, מוצצת לעربים, יבוא לך סרטן אני אheroג אותך" וכי הוא בדרך ואם לא יראה את הילדים יעשה לה בלangan. בהמשך לאמר, התקשר שוב הנאשם למતלוונת ואמר לה כי הוא מתחתת ביתו. המתלוונת יצאתה לקרוatta עם הילדים, מיד ובסימון לכך אמר לה הנאשם כי הוא לוקח את אחד הילדים, שרצץ ואחץ בידו. המתלוונת סירבה, ו בתגובה קילל אותה והתגלע ויכוח ביניהם. בעקבות המתוואר, התקשרה המתלוונת למשטרת ולמקום הגיעו השוטרים, או אז צעק הנאשם לעבר המתלוונת בפני השוטר: "תיזהר לא לענות לי לטלפון אני רוצה לדבר עם הילדים". בגין עבודות אלה, הוגש בעבירות **איומים** לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: **ଉברית איומים**).

על פי עובדות האישום החמישי בתאריך 20.03.2019 בשעה 09:09 או בסמוך לכך, שלח הנאשם הודעות טקסט דרך יישום האינסטגרם אל המתלוננת תחת חשבות שוניות, בינהה: "אני יזין את החיים ואת הפנים בית זונה עם אני ישחת אותך חי' יבת שרמותה לא ולא אף ירחק אותך כוס סבטה של' יבת זונה", "אני יעשה הכל ואני לא יתן לך לעשות יותר ואני יחרוס לך את החיים אני נשבע". עם אני לא ישחת אותך אני בן עם את תנשי אותך יבת שרמותה", "פחד לא פחד את אמא שלך אני ואנוש יבת זונה", "את תעוני עכשו לשוחה ואת מתני לי את שלו לטלפון למה עם אני נודר שאני מתרגן ועל הזין שלי הכספי ואני בא ואני הפעם לא יצא פריר שלhalbא את תדעי לא לעשות כהה יותר ואני ישבע בראש הילדים שלא אכפת לה ותעצור את היום". בגין עובדות אלה, הורשע בעבירה של **איומים**.

על פי עובדות האישום השישי, בחודש נובמבר שנת 2017, בשעה שנייה ידועה במדוק למאשימה, עת שהו המתлонנת והנאשם בבית הוריו של הנאשם ביחידת مجرומים, הגע הנאשם אל המתлонנת, אשר נמה במיטהה והכה במכת אגרוף את פיה. כתוצאה ממעשיו נגרמה למתлонנת נפיחות בשפתיה. בהמשך, כעס הנאשם על המתlonנת על כך שగבר שלח לה תגובה בטלפון על תמורה שפרסמה ברשות החברתי. בשל כך הורשע בעבירות **תקיפה הגורמת חבלה ממש - בן זוג** - לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגש בקשה למעצר עד תום ההליכים, והנאשם שהה במעצר מיום 15.5.19 עד יום 8.7.19, אז שוחרר בתנאים, לחילופה מוסדית ב"בית נעם". ואולם, בעקבות הפרת תנאי המסגרת, הושעה הנאשם ונעצר מחדש ביום 8.8.19, עד תום ההליכים. מאז, ועד היום, שוהה הנאשם במעצר.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ הנסיבות טעונה בדבר חומרת העבירות, והציגו מתחם ענישה נפרד לגבי כל אחד מן האישומים: בעניין האישום הראשון, נטען כי המתחם נע בין מאסר על תנאי עד 12 חודשים מאסר. בגין האישום השני, הציג מתחם הנע בין מספר חודשים אחד וחמשים, מתחם הנע בין 6 עד 18 חודשים מאסר ועד 12 חודשים מאסר בפועל. בגין האישום הרביעי, מתחם הנע בין 6 עד 18 חודשים מאסר בפועל. בגין האישום החמישי, מתחם הנע בין 6 ועד 18 חודשים מאסר בפועל. בנוגע לaiishom השישי, נטען כי הנסיבות חמורות, שכן הנאשם תקף את המתлонנת בשנותה וגרם לה חבלות. בעניין זה, הציגו תമונות החבלה מצד הפנימי של השפה. ב"כ הנסיבות הפנה לריבוי העבירות, ולפছד שהיתה המתлонנת שרויה בו, מפני הנאשם. המתлонנת אף בקשה ממנו לחזור ממע羞יו ואמרה לו כי היא מפחדת, אך ללא הוועיל. הנסיבות הפנה לעברו הפלילי של הנאשם, שנדרן בעבר בגין עבירות אלימות. בסופו של יום, הנסיבות סבורה שיש להטיל על הנאשם עונש כולל שלא יפחט מ-24 חודשים מאסר בפועל, וכן מאסר על תנאי ופיקוח למתlonנת. הנסיבות הגיעו אסופה פסיקה.

5. מטעם הנאשם העיד לעונש דודו, מר בראון, שתיאר כי ייחסו עם הנאשם חמימים, וכל הפרשה נעוצה בכך שהנאשם היה מנעו מלראות את ילדיו הקטנים, מה שהכניסו אותו למצוקה רבה. העד תיאר כי הנאשם הוא אדם מקסימ, ואוהב את ילדיו שהם עבורי "לפני הכל". בנוסף, הוגש מטעם הנאשם העתקים של מסרונים שהעביר הנאשם למתlonנת בתקופת העבירות, על מנת להראות כי אכן, מוקד הסcontro שהביא לעבירות היה רצונו העז של הנאשם לראות את ילדיו.

ב"כ הנאשם טוען כי מוקד הפרשה יכולה נועז לצורך של הנאשם לראות את ילדיו, ויש להשיק על המעשים מתוך הבנה למצוקתו, זאת מבלילו להקל ראש בעבירות. עוד הפנה לכך שבעת קרות האירועים, לא נקבעו שום הסדרי ראייה עבור הנאשם וילדיו, כך שמרגע שניתנו צווי ההגנה, המתlonנת מנעה ממנו כל מגש עם הילדים, והיתה אדישה כלפיו, למרות כל תחנוןיו. הקושי של הנאשם משתקף מתוך המסרונים שככתב האישום, ואף הנסיבות ניאותה לתיקונים בעבודות האישום, אשר ישקפו כי האירועים נועצים בבעגועו הנאשם לילדים. נטען כי אילו נהגה המתlonנת אחרת, לא היו הדברים מגיעים لأن שהגיעו. בנוגע למבנה כתב האישום, טוען ב"כ הנאשם כי אין הצדקה להפרדה בין האישומים, אלא מדובר בפרשה אחת נמשכת, מהוות אירוע אחד, על פי מבחני הקשר הבדיקות, לפי הלכת ג'אבר. הטענה היא כי בהתאם להלכה שנקבעה, סמכיות הזמן, והקשר הענייני בין העבירות, שככלון הופנו כלפי אותה מתlonנת, לרנקע הגירושין, הופך אותן ל\Eventual. עוד נטען, כי הנאשם אמר את הדברים בעידנא דרייחא, ללא שום כוונה אמיתית לבצע מהו כלא. בעניין האישום השישי, נטען כי יש משקל לחולוף הזמן, בשים לב לכך שלאחר התקיפה, השניים המשיכו לחיות יחד כזוג. בנוגע לעבירות האiomים, נטען כי אלה היו ברף נמור. ב"כ הנאשם הציג אסופה פסיקה, וטען כי

מתחם העונש הולם צריך להיות נמוך יותר ממה שהציגת התביעה, וראוי להסתפק בתקופת המעצר עד כה.

6. הנאשם בדברו האחרון אמר שהוא גרש מהמלוננט כבר שנתיים, אך לאחר מכן הוסיף להיות בקשר, עד שהחלה לסרב למפגשים שלו עם ילדיו, ורק בעת עורך דין פועל לקביעת הסדרי ראייה. לדבריו, הממלוננט קיבל את המסמכים לאחרונה, והוא מקווהקדם את ההליך, ואני רוצה שום קשר בעברית עם הממלוננט. עוד אמר שלא ראה את ילדיו כבר זמן רב, והדבר קשה לו מאוד. לדבריו, ילדיו מצוים בקשר עם הוריו, וכיום הממלוננט אינה מונעת זאת, ואין שנהה ביניהם. הנאשם אמר שהוא יודע שטעה, ולא היה צריך לדבר כפי שדיבר. בנוסף, אמר שלא ידע להעיר את העובדה שבית המשפט שחרר אותו בתנאים בתחילת ההליך, והפר את תנאי השחרור, וננה אל הגנתה של הילדים על מנת לפגש בהם, בניגוד לצו. לדבריו, הממלוננט אמרה שהוא ממןו, אך בפועל ירצה לרחוב, ופגשה בו, וכשהגיע השוטר ראה אותו חבק עם הילד. הנאשם הזכיר שהוא עצר כבר כמעט 7 חודשים ואני רוצה לוותר על ילדיו, וביקש כי בית המשפט יראה גם את הצד שלו, אולי היו קיימים הסדרי ראייה, לא היו מתרחשים האירועים והוא לא היה מגיע לאן שהגיע.

מתחם העונש הולם

airou אחד או כמה אירועים?

7. כאמור, ב"כ הנאשם טען שיש לדוחות את עתירת התביעה לקבוע מתחם הולם לכל אישום בנפרד, היות שמדובר באירוע מתמשך אחד ויחיד. ואולם, יש לשים לב לכך שחמשת האישומים הראשונים בכתב האישום המתוקן, התרחשו למעשה במשך זמן מתמשך ורצוף. כך, האירוע נושא אישום 5 התרחש ביום 20.3.19, האירוע נושא אישום 3 התרחש למחהרת, ביום 21.3.19, ואילו אישום 4 מתאר ריבוי הטרדות בין הימים 1.1.19 עד 21.3.19. באופן דומה, אישום 1 מתאר הטרדות בין המועדים 8.5.19 עד 11.5.19, בעוד שאישום 2 מתאר מעשים דומים, מיום 28.3.19 ועד 7.5.19. יצא כי העבירות בכל חמישה האישומים הללו השתרכו על פני התקופה שמiams 1.1.19 ועד 11.5.19 (כולל 6 ימים שבהם לא בוצעו עבירות מיום 22.3.19 עד יום 19.3.19), ורק אישום 6 עוסקת בעבירה שבוצעה בנפרד מריצף הזמן שתוואר, בשנת 2017. ודוק, על פי עובדות האישומים, רוב רובן של עבירות ההטרדה, שהן עיקרו של כתב האישום, בוצעו במועדים שאינם ידועים במדויק, או לפחות הפחות, אין מפורטים במדויק, אלא מתוארים כעבירות שבוצעו במהלך התקופה. לצד זה, ידוע מועדן המדויק של כמה עבירות בודדות, והוא צוין במפורש, אך ספק רב אם היה בכך כדי להצדיק אישום נפרד, והרשעה נפרדת בעבירות נוספות, שעה שכאמור, מכלול העבירות המתוארכות בחמשת האישומים הללו, התmeshכו על פני התקופה רציפה.

8. בע"פ 4910/13 ג'ابر נ' מד"י (29.10.14), נקבע כי עבירות שיש בינהן קשור ענייני הדוק ואשר ניתן להשקייפ עליהם כמסכת עברינית אחת, ייחסו לאירוע אחד. כב' השופט ברק-ארץ צינה כי ברגיל, קשור זהה בין עבירות ימצא כאשר תהיה בינהן סמיכות זמניות או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תוכנית עברינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופה זמן שאינה קצרה. מבחן הקשר הדוקណון גם בפסקה מאוחרת יותר, כמה וכמה פעמים (ע"פ 4603/17 אדרי נ' מד"י (16.7.19); ע"פ 1261/15 מד"י נ' דלאל (3.9.15)).

בע"פ 5668/13 מזרחי נ' מד"י (17.3.16), ציין כב' השופט סולברג כי תזכיר חוק העונשין (הבנייה שיקול הדעת השיפוטי בענישה - תיקונים שונים), התשע"ז-2015, מצבב מבחן שונה במקצת להגדרת "airou":

בתזכיר מוגע חוסר שביעות רצון מן הפרשנות שנתנה ההחלטה למונח 'airou' ("המבחןים

הרוחבים שבhalbת ג'aber חותרים תחת סעיף ריבוי העבירות"), ומוצעת בו הגדרה שונה, מצומצמת יותר, שאת 'גבولات הגדרה' שלה יש לשרטט באמצעות שני מבחנים: "המבחן הראשון והמרכזי הוא מבחן טכני באופיו אשר בוחן אם המעשים בוצעו בקרבת זמן ומקום". ההיגיון העומד בבסיסו של מבחן זה, כך מוסבר, הוא כי ביצוע מעשים שונים במהלך של מקום וזמן, מבטא מידת אשם מוגברת, אשר צריכה להתבטא בחלוקת לכמה אירועים; המבחן השני הוא מבחן מהותי באופיו, מטרתו לסייע את המבחן הראשון, והוא מונחא על-ידי שני פרמטרים - זהות האינטנסיסים המוגנים ומספר הקרבות. "כך, גם אם המעשים בוצעו בקרבת זמן ומקום, ככל שהמעשים פוגעים באירועים מוגנים יותר וככל שמדובר בפיגיעות בקרבות שונות, תגבר **הצדקה לקבוע שמדובר בשני אירועים שונים**".

ככ' השופט סולברג מבhair כי בהתאם ל拄יך החוק, גם אם נמצא בית המשפט כי מדובר בכמה אירועים נפרדים, אך מדובר באירועים דומים, אשר בוצעו באופן שיטתי, לאחר זמן, ניתן לקבוע כי מדובר באירוע אחד:

"יהיה רשאי בית המשפט, לאחר ש核实 את טיב האירועים וחומרתם, לקבוע מתחם עונש הולם אחד בלבד לכל האירועים" (ההדגשה הוספה). הגיונו של התקoon, על-פי המוסבר, נועד **בשיקולים רعيוניים ומעשיים אחד...**

9. בעניינו, כפי שהובא לעיל בפירוט, הנאשם ביצע את העבירות המתוארות בחמשת האישומים הראשוניים, במהלך תקופה של כ-5.5 חודשים. על פי התיאור, העבירות בוצעו ברציפות, והrukע להן, היה אחד ויחיד: סכוש הגירושין ורצוונו העז של הנאשם לראות את ילדיו. רצונו זה, שהוא לא ידע לרנסנו, הוא שגרם לו להפר את צווי בית המשפט, ולהעביר מסרים מאימיים אל המתלוונת, ללא הפסקה.

10. הנה כי כן, העבירות מקיימות את כל התנאים שנקבעו בפסקה, לצורך תחולת מבחן הקשר ההדווק: הן בוצעו על פי תוכנית עברינית אחת, לשם מטרה אחת, כלפי אותה המתלוונת, ובמשך תקופה רציפה בזמן. בעצם, עיון עמוק בכתב האישום המתוקן, מעורר את התמייה, מה ראתה התביעה להפריד את ההתרחשויות ל-5 אישומים, שעה שקיימת רציפות (ואף חפיפה) בזמן, ומה הייתה הצדקה לכך. בנסיבות הללו, אני סבורה כי מתקיים מבחן הקשר ההדווק, על פי יש לראות את עובדות האישומים 5-1, כאירוע אחד, ולקבע מתחם עונשה כולל.

11. במאמר מוסגר - גם אילו קבעתי כי אישומים 5-1 מארועים, עדין הייתי סבורה שלונכח לcidות האישומים ורץ' הזמן, ראוי לקבוע מתחם הולם אחד, בהתאם לקבעת בית המשפט העליון, ובגדיר סעיף 40(ג)(ב) לחוק העונשין.

12. אשר על כן, יש לקבוע מתחם הולם לכל האישומים הללו במאחד, מתחם שייקבע בשם לב לכמה העבירות וחומרתן.

13. שונה הדבר ביחס לאישום 6, שעניינו בתקיפת המתלוונת. לדעתן אין לכלול אישום זה חלק מן האירוע המתויר בסעיף הקודם, אלא לפנינו אירוע נפרד, זאת הן משום שהעברית בוצעה כשנה וחצי קודם ליתר העבירות, והן משום שהעברית שונה וחריגה על פי טיבתה, מרצף אירוע ההתרדות והפרות המצוים. לפיכך, אני קובעת כי האישום השישי מהו אירוע נפרד, ולגביו יקבע המתחם ההולם, בנפרד.

קבעת המתחם לאישומים 5-1:

14. הטרדה באמצעות מתקן בזק היא עבירה עוון שעונשה 3 שנים ונועדה להגן על זכותו של הפרט לשלווה. ערך חברתי רב טמון בעבירה זו בכךן שבו אמצעי ההתקשרות המהירים מאפשרים העברת מסרים, טלפונים או כתובים, ללא סיכון, באופן המקל ביצוען של הטרדות שונות. על עבירות אלה, אמר בית המשפט העליון (ע"פ 10756/04 מאיר אוזלאי נ' מדינת ישראל (7.7.05):

"עתה יודעים אנו כי עבירות מסווג זה, כשהן מבוצעות בידי אדם המסרב לקבל את החלטתה של האשה להtentak ממנה, אדם אשר אינו מכיר באוטונומיה שיש לאשה על גופה, ומתייחס אליה כאל רכוש הנtan, לשילטתו, יש בהן חומרה מיוחדת. יחס אובייסיב לאה, ורצון לשלוט בה ולא להטייר לה להtentak, טומן בחובו סיכון רב. התנהלות צזו המלווה באיזומים, באליםות ובהתדרה, המבטאים חוסר נוכנות לרפהות ורצון להשליט אדנות על אותה אשה, יש בה כדי לסקן את כבודה, את حرотה של האשה, ולא פעם גם את חייה..."

עוד נאמר (ע"פ 8281/05, 7951/05 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 36, מיום 07.2.07):

"על בית-משפט זה, כוושא הדגל של זכויות האדם וחופש הפרט במדינת ישראל, לעמוד ולהאריך בקול, כי בכל עת ובכל שעה מותר לו לאדם להחליט מה יעשה בנפשו ובגופו. תהא אשר תאה הסיבה אשר בגללה תחפוץ האישה בהפסקת היחסים... - אין כל זכות, אף אחד, לפגוע בחירות זו ולהתעלם ממנה. העוצה זאת ראוי לגינוי חברתי ולענישה הולמת."

15. גם עבירת האיזומים נועדה להגן על שלונות הפרט, וכבר נקבע כי בייחודה יש להגן על זכותו זו של אדם, בתוך התא המשפחת. בرع"פ 1293/08 קורנייק נ' מד"י (נבו מיום: 25.6.08) הורשע הנאשם בעבירה איזומים יחידה כלפי בת זוגו, ונגזרו עליו 12 חודשים מאסר וכן קנס בסך 5000 ל"נ, למרות שעברו הפלילי היה נקי. ערעוורו נדחה גם בבית המשפט העליון, ומכאן יש ללמידה על חומרת העבירה. לצד זה, ניתן למצוא בפסקה טוויה רחב ביותר של עונשים שהוטלו בגין עבירות איזומים, בהתאם לנسبות המקרא ונסיבות העבריין.

16. במאגרי הפסיקה מצויות דוגמאות רבות לפרשיות בהן בוצעו עבירות הטרדה במתקן בזק, המשולבות בעבירות של איזומים, ואף הפרה של צווי בית המשפט שנענו להגן על שלומו של המתלוון, ומקרים אלה ניתן ללמידה על מנת הענישה, העומד ביחס ישיר לכמות העבירות, תכיפותן ומידת חומרתם של המסרים שהועברו:

ברע"פ 4976/18 ריאני נ' מד"י (12.8.18) נדון עניינו של נאשם שהורשע ב-4 עבירות של הטרדה, וכן איזומים, על פרודתו. בכל אחד מן האירועים, שלח לה 30 מסרונים בוטים, שחלקם בעלי אופי מאיים. לנאשם היה רקע פסיכיאטרי, ועלתה בעיתיות בהtentahו, עת נשלח אל הממונה על עובדות השירות. בית המשפט קמא, הוטלו 6 חודשים מאסר, וכן הופעל מאסר על תנאי בן 6 חודשים, ובסה"כ, הוטלו 9 חודשים מאסר. הערעורים שהגישו לבית המשפט המחווי והעלון, נדחו.

ברע"פ 1940/16 פולק נ' מד"י (14.3.16) הורשע הנאשם ב-4 איזומים של הטרדות, פגיעה בפרטיות והפרות צוים, כלפי 3 מתלווננות שונות, שהכיר בבית קפה. בכל אחד מן המקרים, לאחר שהמתלוונת סייבבה להמשך הקשר, התקשר אליה הנאשם פעמיים רבעות, העביר מסרונים רבים, ובחלק מן המקרים עקב אחריו המתלוונת. לנאשם היה עבר פלילי בעבירות אלימות מרמה והפרת הוראה חוקית. בית המשפט קמא נקבע מתחם נפרד לכל אחד מן האירועים,

אך בסופו של יומם נקבע כי ראוי להטיל עונש כולל, לאור הדמיון בין האירועים, ההופך אותם לפרשא אחת. הוטלו 24 חודשים מאסר. ערעורים שהוגשו לבית המשפט המוחזוי והעלין, נדחו.

ברע"פ 4668/14 אפללו נ' מד"י (18.2.15) הורשע הנאשם, לאחר הוכחות, בשני אישומים וביהם שורת עבירות של הטרדות, ואיומים, כלפי מי שהיתה בת זוגו, ובני משפחתה, באלו צוותה לשוב לגור עמו. הנאשם ביצע עבירות איומים וסחיטה באיזומים כלפי בני המשפחה, עד שאיתר את המתלוונת כמה פעמים. בנוסף הורשע בפגיעה בפרטיות והפרת צוים. העבירות נמשכו על פני תקופה. בבית המשפט המוחזוי הוטלו 18 חודשים מאסר בגין האישום הראשון ו-12 חודשים בגין האישום השני, כך שבסה"כ ישא 24 חודשים מאסר. הערעור לבית המשפט העליון, נדחה.

ברע"פ 7413/14 דוד נ' מד"י (17.11.14), הורשע הנאשם בעבירות של הטרדת באמצעות מתקן בזק ואיומים, כלפי פרודתו. במועד אחד שלח אליה 20 מסרונים בעלי תוכן מאים כלפי בני משפחתה וכן התקשר אליה כדי לשמוע באזניה דברים שיש בהם כדי להטרידה. הנאשם היה צער ביותר, ולחובתו הרשעה קודמת וכן מאסר על תנאי בר הפעלה. בית המשפט קמא הוטלו 5 חודשים מאסר בפועל כולל הפעלת התנאי, והערעור לבית המשפט המוחזוי והעלין, נדחו.

בעפ"ג (מח' ח"י) 16-04-45326 בן שמעון נ' מד"י (15.12.16) הורשע הנאשם, לאחר שמיעת הוכחות, ב-4 אישומים של הטרדות, ואיומים כלפי גראותו. באישום השני הורשע גם בהפרת צוים. בכלל אחד מן האישומים, המזכיר היה בריבוי הודעות במסרונים שחילקם בעל אופי מאים, וכן אלף שיחות, כל זאת במטרה למנוע ממנהפגש גבר אחר. בנוסף, הורשע בהטרידה והטרדת עד, בגין ריבוי שיחות והודעות שליח אליה גם במהלך ניהול המשפט נגדו, וכן איומים כלפי בשיחת טלפון. בית המשפט קמא ציין שלא הייתה הצדקה לריבוי האישומים שעה שמדובר בפרשא אחת. הנאשם היה שוטר שפוטר מן המשטרה בשל העבירות. בית המשפט שקל את הנסיבות החיריגות והטיל 4 חודשים מאסר שירצנו בעבודות שירות. בבית המשפט המוחזוי נשקלו מאמצי שיקום, וכן ליקוי ראייתי שנתגלה. בסופו של יומם בוטלה הרשותו, והוטלו עונשים ללא הרשעה.

בעפ"ג (מח' מרכז-lod) 12-12-26073 פלוטניקוב נ' מד"י (5.3.13), התקבל ערעורו של הנאשם, אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של הטרדת כלפי גראותו. הנאשם התקשר אליה מהכלא וביקש לשוחח עמה בניגוד לרצונה, ב-19 מועדים שונים, ובכל מועד ניהל בין שני שיחות. לנאם היה עבר פלילי. בית משפט השלום הוטלו 9 חודשים מאסר, ערעורו על חומרת העונש התקבל, והעונש הוקל והועמד על 6 חודשים בפועל.

בע"פ (מח' מרכז - lod) 32320-09-12 אספורמס נ' מד"י (25.12.12), הורשע הנאשם בעבירות של איומים והטרדה כלפי פרודתו, שלא השלים עם רצונה להיפרד ממנו. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש הראיינו הינו החל ממאסר על תנאי ועד 12 חודשים, והטיל מאסר. בערעור התחשב בית המשפט המוחזוי בהעדר עבר פלילי. העונש הוקל והועמד על 5 חודשים בעבודות שירות.

בת"פ (מח' ת"א) 11-02-43125 מד"י נ' רבינובי (29.11.12), הורשע הנאשם בעבירות של פגיעה בפרטיות והטרדה. הנאשם הטריד את המתלוונת על פני שנים, התקשר אליה פעמים רבות, הסתובב בקרבת בית מגורייה וכפה עליה את נוכחותו. הנאשם נעדר עבר פלילי. הוטלו עליו 6 חודשים מאסר בעבודות שירות.

17. בעניינו, הנאשם הטריד את המתלוונת על פני תקופה משמעותית של כמה חודשים, אלפי שיחות ומספרונות, שנועדו להתרשם אותה עדשתנה ותיענה לו. הנאשם לא בחר במיללים בוטות, ואף שיגר הודעות שיש בהן איומים

קשהם כלפיה. כמוות ה特朗דות והאיומים, והעובדת שהנאשם גם הגיע לבית המתלוונת באירוע נשוא אישום 3, למרות שאמרה לו כי היא מפחתת, הם בעלי חומרה יתרה, ועל כך יש להוסיף את תעוזתו, כשאים עליה, בנסיבות שוטר. הנאשם לא נרתע מהmars' העבירות, גם כשניתנו נגדו צווי הרחקה, מה שמלמד כי אין עליו מORA הדין.

18. הנאשם טוען כי כל מטרתו הייתה לראות את ילדיו, שהופרדו ממנו בעקבותיו. אני ערלה לשבלו, בהיותו אב לשני ילדים קטנים, שגעונו אליום היו עדים. ניתן להבין מתיאור השתלשלות העניינים, כי במקרה של כמה חודשים, נקלע הנאשם במצב שבו המתלוונת מסרבת לאפשר לו לראות את הילדים, ולא התקיימו הסדרי ראייה כלשהם, לשם שמירת זכויותו כאב. ואולם, קשה להצדיק את חומרת העבירות, המשקפות אובייסיביות והעדר גבולות, שאינם עומדים בשום פרופורציה למצוקה שנגרמה לו, וקשה להטעלם מן הדרך האלים בה בחזרה, שעה שהיא בידו לפנות לערכאות או לרשויות הרווחה והסעד, על מנת לקבוע הסדרי ראייה. בנוסף, בוגוד לנטען, לא כל איומים והודעותינו גגעו לעניין ראיית הילדים, שהרי על פי עובדות אישום 4, אין על המתלוונת גם ביחס לאפשרות שהיא תמצאה לה בין זוג חדש. כמוות ה特朗דות והאיומים שספגה המתלוונת מידו, גדולה מעלה ומעבר למרבית המקרים שנסקרו לעיל,DOI להזכיר כי מדובר בסך הכל בכמות ה特朗דות עצומה, מעל 7,000 הודעות ושיחות. ברור הוא כי ככל אלה היה כדי להטיל אימה גדולה ולהסביר את שלונות חייו של כל אדם סביר.

19. לאור מדיניות הענישה הנוגגת, ומכלול הנסיבות, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לאירוע הכלול, נשוא אישומים 5-1 נע בין 8 עד 18 חודשים מאסר בפועל.

קביעת המתחם לאיום 6

20. חומרה רבה נודעת לעבירות של אלימות כלפי בן הזוג. בעניין זה, כבר נאמר על ידי בית המשפט העליון (ע"פ 6758/07 פלוני נ' מד"ו (11.10.07)):

"**מעשי אלימות בתחום המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתחום משפחה ישראלי יחס אהבה, הרמונייה, וכבוד הדדי. הפרטה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות בתחום המשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוקות החוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פעורי הכוחות הם גדולים במיוחד באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג".**

21. טווח הענישה המקובל בגין עבירות אלימות שכאה, הואCIDוע רחב. במקרים רבים מטילים בתי המשפט עונשים מכבדים של מאסר מאחרוי סוג ובריח, וביחד כשהמדובר למי שצברו לחובתם עבר מכבד, או מאסרים על תנאי, או שלא התקיים תהליך שיקום מוצלח בעניינים (למשל: רע"פ 1805/11 שמחיב נ' מד"ו (7.3.11); רע"פ 8323/12 שוקרון נ' מד"ו (19.11.12); ע"פ 12/12 4800 סולומון נ' מד"ו (12.2.13); ת.פ. 10-12-18261-12-10 מד"ו נ' מיצקו (18.10.12); ת.פ. 33944-12-09 מד"ו נ' סעדיה (17.1.11); ת.פ. 15-06-19585 מד"ו נ' סיבאני (14.9.14)); לעומת זאת, קיימיםקרים בהם הסתפקו בתי המשפט בעונשים של מאסר בעבודות שירות, או אף בענישה הצופה פניהידיע, וזאת בהתאם לתקנים שיקולי שיקום מושמעותים (רע"פ 11/1923 חטיב נ' מד"ו (10.3.11); ת.פ. 08-08-13457 מד"ו נ' שנון (18.2.09); ת.פ. 30.11.15 מד"ו נ' אדמה (30.11.15); ת.פ. 08-08-2522 מד"ו נ' אביטבול (14.2.10)), והדברים ידועים ומוכרים לכל.

22. במקרה דנן, הנאשם הכה את המתלוונת במכת אגרוף לפיה, בעת שি�מנה, וגרם לה חבלה, בדמות נפיחות בשפה. תקיפתו של אדם בשנותו, כשהוא חשוף לחלוין ואינו יכול להתגונן על نفسه היא בעלת משנה חומרה.

.23. אינני מוצאת כי יש נסיבה ל刻苦א, שכן שהמתלוננת המשיכה בחוי זוגיות עם הנאשם לאחר תקיפתה, ואין לכך כדי ללמד דבר.

.24. לאור מדיניות הענישה, ונסיבות המקרה, אני קובעת כי המתחם ההולם נוע בין מאסר קצר שיכל Shiroteca בעבודות שירות, ועד 8 חודשים מאסר בפועל.

העונש המתאים לנואם

.25. הנאשם נושא על שמו עבר פלילי משמעותי, למנ היותו נער. בשנת 2007 הורשע בבית המשפט לנוער, בעבירה תקיפה והוטלו עליו עונשים של התחייבות ופיצוי. בשנת 2009, הורשע בבית המשפט לנוער, בעבירות רכוש כלפי כלי רכב, והוטלו עליו עונשים צופי פניו עתיד. בשנת 2012, הורשע בעבירות של איומים, תקיפה והזק לרכוש, והוטלו עליו מאסר על תנאי ושל"ג.

ה עבר הפלילי ישקל לחומרא.

לצד זה, עולה מן הgilion, כי זהו מעצרו הראשון של הנאשם.

ה הנאשם שווה במעטך כבר תקיפה ממשמעותית, מיום 15.5.19 עד יום 8.7.19, ומיום 8.8.19 עד היום.

.26. בעניינו של הנאשם לא נתקUSH ולא ניתן תסקיר, על כן לא עומדת בפני בית המשפט תמונהعشירה של דמותו, ולא קיימת תכנית שיקומית. עניין זה ממשמעותי, נוכח טיב העבירות וריבוין, אשר ניתן להתרשם כי נבעו מדחף אובייסיבי, וחוסר גבולות.

.27. לצד האמור, אני לוקחת בחשבון את תחשותיו הקשות של הנאשם, ואת מצוקתו נוכח הפירוד המתמשך מילדיו הקטנים.

.28. בדברו האחרון תיאר הנאשם את מצוקתו, והביע צער וחרטה על האירועים, אך לא שמעתי מפי התנצלות כלפי המתלוננת, או אף מילוט אמפתיה ממשיות, בשל הסבל שגרם.

.29. בסופה של יום, יש לגזר עונש בהתאם לעיקרון ההלימה, תוך התחשבות בכך שהמדובר במאстроו הראשון של הנאשם, ובמצוקה הרגשית שחוזה. כאמור, בגין אישומים 5-1 יגזר עונש כולל, ואילו בגין אישום 6 יגזר עונש נפרד.

.30. בעניין רכיב הפיזי, התלבטתי. מחד, חומרת העבירות מחייבת הטלת פיצוי. מאידך, מרכיבות יחסיהם של הנאשם והמתלוננת רבה גם כן, שעה שהנאשם נושא בתשלומי מזונות עבור ילדיהם הקטנים, וצפוי לשוהות במאסר למשך חודשים רבים. בנסיבות הללו, יש בדעתו להטיל פיצוי, אך זאת בענישה סמלית.

.31. אני גוזרת את העונשים הבאים:

א. בגין אישומים 5-1: 12 חודשים מאסר בפועל.

בגין אישום 6: 5 חודשים מאסר בפועל.

הנאשם ישא את עונשי המאסר בחופף ובמצטבר, כך שבמשך הכל ישא 15 חודשים מאסר. מן המאסר יש לנכות את ימי המעצר, מיום 22.3.19 עד 25.3.19, 8.5.19, מיום 12.5.19 עד יום 14.7.19, ומיום 8.8.19 עד היום.

ב. 8 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים משחרורו, והתנאי הוא שלא יבצע עבירות אלימות כלפי בת זוג.

ג. 5 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים משחרורו, והתנאי הוא שלא יבצע עבירות אiomים, או הטרדה, או הפרת הוראה חוקית.

ד. פיצוי למתלוננת בסך 2,500 ל"ח. הפיצוי יופק בנסיבות שני תשלומים, הראשון עד יום 1.5.20 והשני עד יום 1.7.20.

זכות ערעור כדין

ניתן היום, י"ח כסלו תש"פ, 16 דצמבר 2019, במעמד הצדדים.